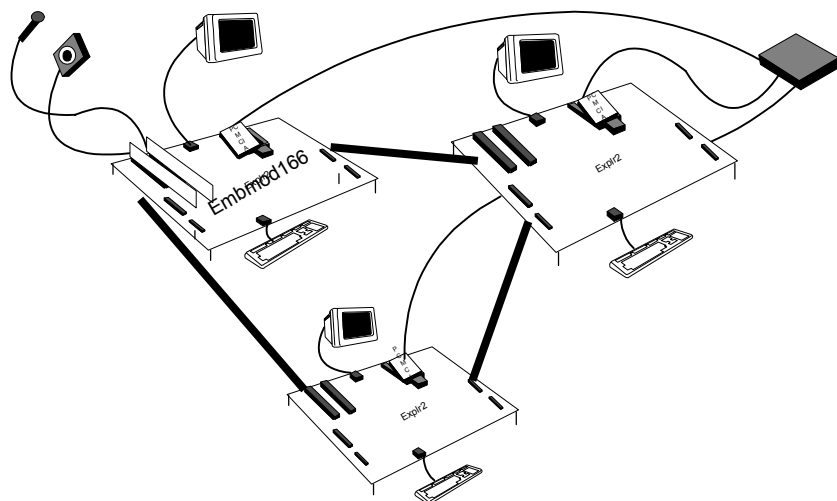

Adaptacyjny algorytm diagnozowania sieci komputerowej

Charakterystyka obiektu diagnozowania

Sieć komputerowa typu
punkt – punkt, (Ethernet)

System operacyjny węzła: QNX

Liczba węzłów: $n \geq 3$

Ogólne założenia dla algorytmu

- model diagnostyki PMC;
- węzły nieprawidłowo działające nie wykonują algorytmu (fail-silent fault) , lub też pakiety od nich są rozpoznawane i odrzucane;
- węzeł nie może ulec awarii i zostać naprawiony (zrestartowany) w przerwie między dwoma testami (zmiana stanu musi zostać dostrzeżona);
- sieć jest reprezentowana grafem zwykłym bez pętli (między sąsiadami istnieje komunikacja dwustronna);
- operacje takie jak konstrukcja i wysłanie pakietu oraz odebranie i obsługa pakietu są względem siebie atomowe (TRANSAKCJE NIEPODZIELNE) .

Opis zasady działania

- ⌚ Adapt2 jest adaptacyjnym algorytmem służącym diagnozowaniu węzłów w sieciach i systemach wieloprocessorowych (wielokomputerowych). Algorytm dopuszcza dynamiczne uszkodzenia i naprawy węzłów i połączeń między węzłami w czasie jego działania.
- ⌚ W wyniku jego działania konstruowany jest przydział testów, który gwarantuje, że każde uszkodzenie węzła zostanie wykryte przez co najmniej jeden sprawny węzeł sieci. Adapt2 wykonuje się w dwóch fazach: pasywnej i aktywnej.
- ⌚ W fazie pasywnej węzeł okresowo testuje sąsiadów wg przydziału testów. Faza aktywna jest inicjowana w momencie wykrycia zmiany stanu węzła (uszkodzenie bądź restart po naprawie). Prawidłowo działające węzły konstruują wtedy nowy przydział testów i odświeżają swoją diagnozę wszystkich jednostek w sieci.
- ⌚ **Pakiet nazywany jest kompletnym** kiedy przejdzie przez wszystkie sprawne węzły i powróci do pierwotnego nadawcy (zwanego *root*). Ścieżka przebyta przez pakiet determinuje przydział testów. Przydział testów ma strukturę drzewa. Każdy węzeł testuje węzeł od którego otrzymał dany pakiet (ojca) i wszystkie węzły do których go wysłał (dzieci).

Węzły do których pakiet nie dotarł są uznawane za błędne. Kompletny pakiet jest wysyłany powrotnie przez węzeł *root* tak, aby każdy węzeł miał całkowite informacje o stanie sieci i przydziale testów. Kiedy pakiet transmitowany z węzła n_j dochodzi do węzła n_i pierwszy raz, n_i zapisuje $pkt.from[i]=j$. Gdy pakiet przemierzy wszystkie wolne od uszkodzeń węzły, ścieżka propagacji jest zarejestrowana w $pkt.from$

Struktury danych

🕒 Węzły

Struktura danych posiadanych przez każdy węzeł

```
int nodeid           //identyfikator węzła
int nodenum          //liczba węzłów w sieci
int event[nodenum]   //tablica znaczników czasów każdego węzła - do ustalania
                    //porządku zdarzeń
flag diagnosis[nodenum] //{uszkodzony, sprawny} - syndrom sieci
flag tests[nodenum]   //{uszkodzony, sprawny, nie testuj} - spodziewany wynik testu
```

- 🕒 Każdy węzeł posiada unikalny identyfikator *nodeid*, przechowuje liczbę wszystkich węzłów występujących w sieci *nodenum* jako wartość stałą. Algorytm może być modyfikowany do zastosowań w sieciach o różnych ilościach węzłów poprzez wprowadzenie stosownych struktur danych (np.: poprzez zastosowanie listy dynamicznej zamiast macierzy, oraz podejmowania odpowiednich akcji w przypadku otrzymania informacji dotyczących nowego węzła).
- 🕒 Podstawową strukturą danych używaną przez algorytm jest tablica znaczników czasu zdarzeń *event* używana do porządkowania zdarzeń. Tablica znaczników czasu zawiera pozycje odpowiadające poszczególnym węzłom, jedna pozycja dla każdego węzła. Węzeł n_i zwiększa swój znacznik czasu, *event[i]* kiedykolwiek nowe zdarzenie stwierdzające uszkodzenie jest wykryte przez węzeł n_i .
- 🕒 Każdy węzeł przechowuje tablicę *diagnosis* zawierającą flagi po jednej dla każdego węzła, identyfikujące węzeł jako uszkodzony 'Faulty' lub sprawny 'FaultFree'. Tablica *tests* zawiera oczekiwane wyniki testów. Na przykład jeżeli n_i przechowuje *tests[j]='FaultFree'* jeżeli oczekuje się że test węzła n_j przeprowadzony przez n_i wyda wartość FaultFree . Wartościami oczekiwanymi mogą być 'FaultFree', 'Faulty' oraz 'NoTest' jeżeli oczekuje się że n_i nie testuje n_j .

Pakiety

Struktura danych pakietu przesyłanego pomiędzy węzłami zawiera:

- ***pkt.event*** Tablica znaczników czasu zdarzeń o konstrukcji analogicznej do tablicy *event* w danych węzła. Tablica zawiera pozycje odpowiadające poszczególnym węzłom, jedna pozycja dla każdego węzła. Gdy pakiet dociera do węzła wszystkie pozycje tablicy czasów zdarzeń węzła i pakietu są porównywane ze sobą i ustawiane na wartość większą z dwu porównywanych. Po tym kroku obie tablice zawierają identyczne wartości. W zależności od tego czy i która tablica znaczników była modyfikowana podejmowane są stosowne czynności.
- ***pkt.from*** tablice w której zapisani są poprzednicy każdego węzła w ścieżce propagacji pakietu, zanim pakiet jest wysyłany od korzenia poprzez gałęzie do liści tablica *pkt.from* jest zerowana (wszystkie pola ustawiane są na wartość -1), w czasie oddalania się od węzła korzenia tablica jest sukcesywnie wypełniana, na podstawie tablicy można stwierdzić czy dany węzeł był już odwiedzany przez pakiet;
- ***pkt.topology*** tablice która zawiera potencjalny końcowy przydział testów, w czasie pierwszego przechodzenia drzewa- czyli konstruowania grafu struktury diagnostycznej tablica jest wyzerowana (wszystkie pola ustawiane są na wartość -1). Gdy po pierwszym przebiegu drzewa pakiet z kompletną tablicą *pkt.from* wróci do korzenia, tablica *pkt.from* jest kopiowana do tablicy *pkt.topology*, następnie tablica *pkt.from* jest zerowana (wszystkie pola ustawiane są na wartość -1), i rozpoczyna się drugi przebieg drzewa w celu rozprawdzenia aktualnego przydziału testów zawartego w *pkt.topology* do wszystkich węzłów w grafie.
- ***pkt.istested*** tablice identyfikujące uszkodzony węzeł jest obecnie testowany wg. przydziału. Tablica zapewnia, że tylko jeden i przynajmniej jeden węzeł z pośród wszystkich działających testuje węzły które są uznane za uszkodzone. Węzłem wyznaczonym do testowania węzłów uznanych za uszkodzone jest zawsze węzeł-korzeń ostatniej fazy aktywnej algorytmu.

Struktury danych pakietu

Struct **pakiet**

```
{
    int sendid           //identyfikator nadawcy
    int recvid           //identyfikator odbiorcy
    int rootevent        //znacznik czasu root-a w momencie wysłania
                        //pakietu
    int event[nodenum]  //znaczniki czasów węzłów (do unieważniania
                        //nieaktualnych pakietów)
    int from[nodenum]   //ścieżka propagacji pakiet.from[i]=j <=> i po
                        //raz pierwszy otrzymał pakiet od j
    int topology[nodenum] //potencjalny przydział testów (określany dla
                        //kompletnego pakietu na podstawie tablicy from
                        //struktura drzewiasta
    char istested[nodenum] //istested[i]=TRUE <=> uszkodzony węzeł i jest
                        //testowany
} pkt;
```

Fazy pracy algorytmu

Faza pasywna. Okresowe testowanie wyznaczonych węzłów

```
PeriodicTest()
{
    dla każdego {i: tests[i]!=Nie_testuj}
    {
        testuj  $n_i$ ;
        if ((wynik testu  $n_i$ ) != tests[i]) //gdy wynik testu jest inny niż
                                           oczekiwany
            StartEventPackets(); //rozpocznij fazę aktywną
    }
}
```

W czasie pasywnej fazy algorytmu, przeprowadzane są okresowe testy przez procedurę *PeriodicTest*, pakiety nie są transmitowane, każdy węzeł posiada tablice *diagnosis* z ostatnimi uaktualnieniami. Uszkodzenie jest wykrywane na podstawie różnic w wynikach otrzymywanych przez poszczególne testy okresowe. Procedura *StartEventPacket* jest wywoływana i inicjowana jest faza aktywna.

Faza aktywna

Procedura *StartEventPacket* zwiększa swoją pozycję w tablicy znaczników czasu węzła oraz inicjuje dane w nowym pakiecie. Pakiet posiada uaktualnioną tablicę *pkt.event* na podstawie tablicy znaczników czasu węzła, wykasowane propozycje przydziałów testów w tablicy *pkt.topology*, ponieważ pakiet nie ma wygenerowanej bieżącej topologii sieci, wykasowana ścieżka propagacji pakietu w tablicy *pkt.from*. Pakiet jest przesyłany dalej do wolnego od uszkodzeń sąsiada n_i , wolny od uszkodzeń sąsiad do którego przesłano pakiet jest oznaczany w tablicy *tests* węzła jako sprawny.

Start fazy aktywnej

StartEventPackets()

```
{
    event[nodeid]++;           //zwiększ znacznik czasu
    pkt.event=event;         //ustaw znacznik czasu w pakiecie na
                             //bieżący
    pkt.topology=-1;         // brak przydziału testów
    pkt.from=-1;            //ścieżka propagacji – nieznana
    if( istnieje zdalny sąsiad ni)
    {
        wyślij pakiet do ni;    //prześlij pakiet
        tests[i]=Zdatny;        //dodaj do testów
    }
}
```

Faza aktywna algorytmu jest kontynuowana w każdym węźle przez procedurę ReceivePacket wykonywaną gdy węzeł odbierze pakiet. W kroku 1 procedury ReceivePacket w przypadku gdy pakiet dotarł do węzła po raz pierwszy rodzic bieżącego węzła jest zapisywany w pakiecie (w tablicy *pkt.from*). W kroku 2 wszystkie pozycje tablicy czasów zdarzeń węzła i pakietu są porównywane ze sobą i ustawiane na wartość większą z dwu porównywanych. Po tym kroku obie tablice zawierają identyczne wartości. W kroku 3 gdy wystąpiły zmiany w tablicy znaczników czasu pakietu, kasowany jest sugerowany przydział testów. W kroku 4 gdy pakiet okaże się najbardziej aktualnym pakietem odebrany przez węzeł, przydział testów jest ustawiany według ścieżki propagacji pakietu. Stosuje się strategię „dogrywki” (tie-breaking), w przypadku dwu pakietów z jednakowymi tablicami znaczników zdarzeń pochodzących w różnych węzłów-korzeni. W kroku 5 pakiet jest propagowany zgodnie z algorytmem przeszukiwania „najpierw w głąb” (deap-first search). Krok 6 jest wykonywany gdy pakiet jest kompletny, pakiet jest wtedy propagowany do wszystkich wolnych od uszkodzeń węzłów oraz zwracany do węzła korzenia. Na zakończenie w przypadku gdy pakiet był modyfikowany (*pkt.topology= -1*), nowy pakiet z aktualną tablicą zdarzeń jest propagowany w celu podjęcia próby ustawienia przydziału testów.

Złożoność obliczeniowa algorytmu

Algorytm wykonuje się w dwóch fazach: **pasywnej** i **aktywnej**. W fazie pasywnej wykonuje się testy według ustalonych przydziałów. Przydział testów gwarantuje, że każde zdarzenie związane z awarią węzła lub połączenia zostanie wykryte przez co najmniej jeden wolny od uszkodzeń węzeł. Faza aktywna jest inicjowana w przypadku wykrycia zdarzenia związanego z awarią. Sprawne węzły przeprowadzają proces konstruowania nowego przydziału testów oraz aktualizują dane o stanie systemu (diagnozę systemu). Gdy przydział testów jest skonstruowany algorytm powraca do fazy pasywnej. Algorytm gwarantuje wykrywanie uszkodzeń zarówno w fazie pasywnej, jak i aktywnej. Faza aktywna wymaga maksymalnie do $O(N \log_2 N)$ komunikatów oraz posiada *opóźnienie diagnozy* $O(N)$.